ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 10.10.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

412

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 30. novembra 1964 bol v Štrasburgu uzavretý Európsky dohovor o dohľade nad podmienečne odsúdenými alebo podmienečne prepustenými páchateľmi. V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 12. marca 2003 v Štrasburgu. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohovorom svojím uznesením č. 283 z 20. mája 2003 a súčasne rozhodla, že ide o zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 30. júna 2003. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, depozitára dohovoru, 21. júla 2003. Dohovor nadobudol platnosť 22. augusta 1975 na základe článku 34 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 22. októbra 2003 na základe článku 34 ods. 3. Slovenská republika urobila pri ratifikácii dohovoru tieto vyhlásenia a túto výhradu:

„Slovenská republika využíva možnosť danú článkom 27 ods. 4 dohovoru a oznamuje, že všetky žiadosti podľa dohovoru sa musia zasielať Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Slovenská republika využíva možnosť danú článkom 29 ods. 2 dohovoru a vyhlasuje, že žiadosti a pripojené písomnosti zasielané do Slovenskej republiky musia byť opatrené prekladom do slovenského jazyka. V prípade, že zabezpečenie slovenského prekladu by bolo pre dožadujúci štát spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, môžu byť písomnosti opatrené prekladom do angličtiny alebo francúzštiny.

Slovenská republika využíva možnosť danú článkom 38 ods. 1 dohovoru uplatniť výhradu podľa tretieho bodu prílohy a neprijíma ustanovenie článku 37 ods. 2 dohovoru.“

Prílohou k tomuto oznámeniu je zoznam zmluvných strán dohovoru ku dňu nadobudnutia jeho platnosti pre Slovenskú republiku a prehľad ich výhrad a vyhlásení.

K oznámeniu č. 412
2003 Z. z.

EURÓPSKY DOHOVOR o dohľade nad podmienečne odsúdenými alebo podmienečne prepustenými páchateľmi (uzavretý 30. novembra 1964)

PREAMBULA Členské štáty Rady Európy, signatári tohto dohovoru, berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členmi, súc rozhodnuté prijímať zosúladené opatrenia na boj proti zločinnosti, berúc do úvahy, že na tento účel majú povinnosť zabezpečiť na území ostatných zmluvných strán spoločenskú rehabilitáciu páchateľov odsúdených na podmienečný trest alebo podmienečne prepustených ich súdmi alebo zabezpečiť výkon uloženého trestu, ak sa nesplnili uložené podmienky, dohodli sa takto:

I. ČASŤ
ZÁKLADNÉ ZÁSADY

Článok 1

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú poskytnúť si navzájom za okolností uvedených nižšie vzájomnú pomoc potrebnú na spoločenskú rehabilitáciu páchateľov uvedených v článku 2. Táto pomoc má formu dohľadu zameraného na uľahčenie riadneho správania sa páchateľov a ich opätovného prispôsobenia sa spoločenskému životu a na sledovanie ich správania s cieľom uložiť im trest alebo vykonať trest už uložený, ak to bude potrebné.

(2) Zmluvné strany vykonávajú za okolností uvedených nižšie a v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami tresty odňatia slobody alebo iné tresty spojené s odňatím slobody, ktoré boli vynesené nad páchateľom a ktorých výkon sa podmienečne odložil.

Článok 2

(1) Na účely tohto dohovoru sa pod pojmom „páchateľ“ rozumie každá osoba, ktorá na území jednej zo zmluvných strán

a) bola súdom uznaná za vinnú a umiestnená pod podmienečný dohľad bez vyslovenia trestu,

b) bola odsúdená na podmienečný trest zahŕňajúci odňatie slobody alebo trest, ktorého výkon sa celý alebo v časti podmienečne odložil, a to v čase jeho vyslovenia alebo následne.

(2) V nasledujúcich článkoch sa pod pojmom „trest“ rozumejú všetky súdne výroky podľa odseku 1 písm. a) alebo b).

Článok 3

Rozhodnutia uvedené v článku 2 musia byť právoplatné a vykonateľné.

Článok 4

Trestný čin, ktorého sa týka žiadosť podľa článku 5, musí byť trestný podľa práva dožadujúceho štátu, ako aj práva dožiadaného štátu.

Článok 5

(1) Štát, ktorý uložil trest, môže požiadať štát, na území ktorého má páchateľ svoj obvyklý pobyt, aby

a) vykonal iba dohľad v súlade s II. časťou,

b) vykonal dohľad, a ak to bude potrebné, vykonal trest podľa II. a III. časti,

c) prevzal zodpovednosť za úplný výkon trestu podľa ustanovení IV. časti.

(2) Dožiadaný štát koná na základe žiadosti za podmienok uvedených v tomto dohovore.

(3) Ak dožadujúci štát podal jednu zo žiadostí uvedených v odseku 1 a dožiadaný štát považuje za vhodnejšie v určitom konkrétnom prípade postupovať podľa iného z postupov upravených v tom odseku, dožiadaný štát môže odmietnuť postupovať podľa žiadosti a súčasne potvrdí svoju ochotu postupovať spôsobom, ktorý označí.

Článok 6

Dohľad, výkon dohľadu a trestu alebo prevzatie úplného výkonu trestu, tak ako sú definované v predchádzajúcom článku, sa vykonajú na žiadosť štátu, v ktorom sa trest uložil, na území štátu, kde má páchateľ svoj obvyklý pobyt.

Článok 7

(1) Dohľad, výkon dohľadu a trestu alebo prevzatie úplného výkonu trestu sa odmietne,

a) ak dožiadaný štát sa domnieva, že žiadosť ohrozuje jeho suverenitu, bezpečnosť, základné zásady jeho právneho systému alebo iné zásadné záujmy,

b) ak žiadosť sa týka trestu uloženého pre trestný čin, pre ktorý bol v dožiadanom štáte už vydaný právoplatný rozsudok,

c) ak dožiadaný štát považuje čin, pre ktorý bol uložený trest, za politický trestný čin alebo čin súvisiaci s politickým trestným činom, alebo za výlučne vojenský trestný čin,

d) ak uložená sankcia sa nemôže vykonať z dôvodu uplynutia času podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu alebo dožiadaného štátu,

e) ak páchateľ bol účastný amnestie alebo milosti v dožadujúcom alebo dožiadanom štáte.

(2) Dohľad, výkon dohľadu a trestu alebo prevzatie úplného výkonu trestu možno odmietnuť,

a) ak príslušné orgány dožiadaného štátu rozhodli nezačať konanie alebo zastaviť začaté konanie týkajúce sa toho istého činu,

b) ak čin, pre ktorý sa trest uložil, je predmetom konania aj v dožiadanom štáte,

c) ak trest, ktorého sa žiadosť týka, sa uložil v neprítomnosti,

d) v rozsahu, v ktorom dožiadaný štát považuje trest za nezlučiteľný so zásadami použitia jeho trestného práva, najmä ak by páchateľ z dôvodu svojho veku nemohol byť odsúdený v dožiadanom štáte.

(3) V prípade fiskálnych trestných činov sa dohľad alebo výkon dohľadu a trestu uskutoční podľa ustanovení tohto dohovoru, iba ak sa zmluvné strany tak dohodli ohľadom každého takého činu alebo kategórie činov.

Článok 8

Dožadujúci a dožiadaný štát sa priebežne v potrebnom rozsahu informujú o všetkých okolnostiach, ktoré môžu mať vplyv na opatrenia týkajúce sa dohľadu alebo výkonu trestu na území dožiadaného štátu.

Článok 9

Dožiadaný štát bez odkladu informuje dožadujúci štát, aké opatrenia prijal na základe jeho žiadosti.
V prípade úplného alebo čiastočného odmietnutia žiadosti oznámi dôvody odmietnutia.

II. ČASŤ
DOHĽAD

Článok 10

Dožadujúci štát informuje dožiadaný štát o podmienkach uložených páchateľovi a o prípadných dohľadových opatreniach, ktoré sa musia dodržiavať počas obdobia podmienečného dohľadu.

Článok 11

(1) Pri postupe na základe žiadosti o dohľad dožiadaný štát premení, ak je to potrebné, predpísané dohľadové opatrenia na opatrenia podľa vlastného právneho poriadku.

(2) V žiadnom prípade nesmú byť dohľadové opatrenia, ktoré prijme dožiadaný štát, prísnejšie z hľadiska ich povahy a trvania ako opatrenia predpísané dožadujúcim štátom.

Článok 12

Ak dožiadaný štát súhlasil s prevzatím dohľadu, postupuje takto:

(1) Informuje dožadujúci štát bez odkladu o svojej odpovedi na žiadosť.

(2) Spojí sa s orgánmi alebo inštitúciami, ktoré sú na jeho území zodpovedné za výkon dohľadu a za pomoc páchateľom.

(3) Informuje dožadujúci štát o všetkých prijatých opatreniach a o ich výkone.

Článok 13

Ak sa odvolá podmienečný odklad výkonu trestu uvedeného v článku 2 uložený páchateľovi preto, že páchateľ je stíhaný alebo odsúdený pre nový trestný čin, alebo preto, že páchateľ nedodržal predpísané podmienky, dožiadaný štát zašle automaticky a bez odkladu potrebnú informáciu dožadujúcemu štátu.

Článok 14

Po uplynutí obdobia dohľadu dožiadaný štát zašle dožadujúcemu štátu na jeho žiadosť všetky potrebné informácie.

Článok 15

Dožadujúci štát má ako jediný právomoc posúdiť na základe informácie a údajov poskytnutých dožiadaným štátom, či páchateľ splnil podmienky, ktoré mu boli uložené, alebo nie, a na základe takého vyhodnotenia urobiť ďalšie kroky predpísané jeho zákonmi.
O svojom rozhodnutí informuje dožiadaný štát.

III. ČASŤ
VÝKON TRESTOV

Článok 16

Po odvolaní podmienečného odkladu výkonu trestu dožadujúcim štátom a na základe jeho žiadosti nadobudne dožiadaný štát právomoc vykonať predmetný trest.

Článok 17

Výkon trestu v dožiadanom štáte sa uskutoční podľa jeho právneho poriadku po overení hodnovernosti žiadosti o výkon a jej zlučiteľnosti s podmienkami tohto dohovoru.

Článok 18

Dožiadaný štát v primeranom čase zašle dožadujúcemu štátu doklad, ktorý osvedčí, že trest sa vykonal.

Článok 19

Dožiadaný štát, ak je to potrebné, premení sankciu uloženú dožadujúcim štátom na sankciu alebo opatrenie, ktoré ukladá jeho právny poriadok za podobný trestný čin. Povaha tejto sankcie alebo opatrenia musí čo najviac zodpovedať trestu, ktorý sa má vykonať. Nesmie presiahnuť maximálnu sankciu, ktorá je predvídaná právnym poriadkom dožiadaného štátu, ani byť dlhšia alebo prísnejšia ako sankcia uložená dožadujúcim štátom.

Článok 20

Dožadujúci štát nesmie sám prijať žiadne z vykonávacích opatrení, o ktoré požiadal, kým dožiadaný štát neoznámi, že sám nie je ochotný alebo schopný ich prijať.

Článok 21

Dožiadaný štát má právomoc páchateľa podmienečne prepustiť z výkonu trestu. Udeliť milosť môže tak dožadujúci, ako aj dožiadaný štát.

IV. ČASŤ
ODOVZDANIE DO DOŽIADANÉHO ŠTÁTU

Článok 22

Dožadujúci štát oznámi dožiadanému štátu trest, o ktorého úplný výkon žiada.

Článok 23

(1) Dožiadaný štát premení príslušnú sankciu alebo opatrenie podľa svojich trestnoprávnych noriem na trest, ktorý by sa uložil za rovnaký trestný čin spáchaný na jeho území.

(2) Sankcia uložená dožiadaným štátom nesmie byť prísnejšia ako sankcia uložená dožadujúcim štátom.

Článok 24

Dožiadaný štát zaručí úplný výkon trestu takto premeneného, akoby išlo o trest uložený jeho vlastnými súdmi.

Článok 25

Prijatím žiadosti dožiadaným štátom podľa IV. časti stráca dožadujúci štát právomoc vykonať trest.

V. ČASŤ
SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

(1) Každá žiadosť podľa článku 5 sa zasiela písomne. Musí obsahovať

a) označenie orgánu, ktorý ju vydal,

b) jej predmet,

c) údaje o osobe páchateľa a o jeho pobyte v dožiadanom štáte.

(2) K žiadosti o dohľad sa pripojí originál alebo overený opis výroku súdu obsahujúci dôvody, ktoré opodstatňujú dohľad a špecifikujú opatrenia uložené páchateľovi. Žiadosť by mala tiež osvedčiť vykonateľnosť trestu a dohľadových opatrení, ktoré sa majú uplatniť. Ak je to možné, mala by obsahovať popis okolností trestného činu, pre ktorý bolo opatrenie dohľadu uložené, čas a miesto jeho spáchania a právnu kvalifikáciu, a ak je to potrebné, dĺžku trestu, ktorý sa má vykonať. Musí poskytnúť podrobný popis povahy a trvania požadovaných dohľadových opatrení a obsahovať dôkaz príslušných právnych ustanovení spolu s potrebnými informáciami o charaktere páchateľa a jeho správaní v dožadujúcom štáte pred vydaním rozhodnutia o dohľade a po jeho vydaní.

(3) K žiadosti o výkon dohľadu a trestu sa pripojí originál alebo overený opis rozhodnutia, ktorým sa odvoláva podmienečný odklad výkonu trestu, a tiež rozhodnutia ukladajúceho trest, ktorý sa má teraz vykonať. Vykonateľná povaha oboch rozhodnutí sa musí osvedčiť spôsobom predpísaným právnym poriadkom štátu, v ktorom boli vydané. Ak rozsudok, ktorý má byť vykonaný, nahradil predchádzajúci rozsudok a neobsahuje popis skutkového stavu veci, pripojí sa tiež overený opis rozsudku, ktorý tento popis obsahuje.

(4) K žiadosti o prevzatie úplného výkonu trestu sa pripoja listiny podľa odseku 2.

Článok 27

(1) Žiadosti zasiela ministerstvo spravodlivosti dožadujúceho štátu ministerstvu spravodlivosti dožiadaného štátu a odpovede sa zasielajú rovnakou cestou.

(2) Písomnosti a informácie podľa ustanovení tohto dohovoru sa zasielajú cestou uvedenou v odseku 1 tohto článku alebo priamo medzi orgánmi zmluvných strán.

(3) V neodkladných prípadoch sa komunikácia podľa odseku 2 tohto článku môže vykonať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).

(4) Každá zmluvná strana môže vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy oznámiť svoj úmysel upraviť styk podľa odsekov 1 a 2 tohto článku iným spôsobom.

Článok 28

Ak sa dožiadaný štát domnieva, že informácie poskytnuté dožadujúcim štátom nie sú dostatočné na to, aby umožňovali použitie tohto dohovoru, požiada o poskytnutie dodatočných informácií. Môže určiť lehotu na zaslanie takých informácií.

Článok 29

(1) Ak nevyplynie niečo iné z uplatnenia odseku 2 tohto článku, preklady žiadostí alebo pripojených písomností, alebo iných listín pri uplatnení tohto dohovoru sa nevyžadujú.

(2) Každá zmluvná strana si môže pri podpise tohto dohovoru alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhradiť právo žiadať, aby žiadosti a pripojené písomnosti boli doplnené prekladom do jej jazyka alebo do niektorého z oficiálnych jazykov Rady Európy, alebo do toho z nich, ktorý označí. Ostatné zmluvné strany môžu uplatniť vzájomnosť.

Článok 30

Písomnosti zasielané pri uplatňovaní tohto dohovoru nevyžadujú vyššie overenie.

Článok 31

Dožiadaný štát má právomoc vymáhať na žiadosť dožadujúceho štátu náklady trestného stíhania a súdneho konania, ktoré vznikli v dožadujúcom štáte.
Ak tieto náklady vymôže, má povinnosť vyplatiť dožadujúcemu štátu iba odmenu znalcov.

Článok 32

Náklady dohľadu a výkonu trestu, ktoré vzniknú v dožiadanom štáte, sa neuhrádzajú.

VI. ČASŤ
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 33

Dohovor nemá vplyv na policajné predpisy týkajúce sa cudzincov.

Článok 34

(1) Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy. Môže byť ratifikovaný alebo prijatý. Ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

(2) Dohovor nadobudne platnosť tri mesiace odo dňa uloženia tretej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí.

(3) Vo vzťahu k štátu, ktorý dohovor podpísal a ktorý ho ratifikuje alebo prijme neskôr, nadobudne dohovor platnosť tri mesiace odo dňa uloženia ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí.

Článok 35

(1) Po nadobudnutí platnosti dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát, aby k dohovoru pristúpil.

(2) Prístup sa uskutoční uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy a nadobudne platnosť tri mesiace odo dňa jej uloženia.

Článok 36

(1) Každá zmluvná strana môže pri podpise alebo uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o prístupe označiť územie alebo územia, na ktoré sa tento dohovor uplatní.

(2) Každá zmluvná strana môže pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o prístupe alebo kedykoľvek neskôr rozšíriť vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy tento dohovor na ďalšie územie alebo územia označené vo vyhlásení, za ktorých medzinárodné vzťahy je zodpovedná alebo v ktorých mene je oprávnená preberať záväzky.

(3) Každé vyhlásenie urobené podľa predchádzajúceho odseku sa môže vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu označenému vo vyhlásení odvolať postupom podľa článku 39 dohovoru.

Článok 37

(1) Tento dohovor nemá vplyv na záväzky z iných existujúcich alebo budúcich medzinárodných zmlúv, dvojstranných alebo mnohostranných, medzi dvoma alebo viacerými zmluvnými stranami o extradícii alebo iných formách vzájomnej pomoci v trestných veciach.

(2) Zmluvné strany nesmú navzájom dojednať dvojstranné alebo mnohostranné zmluvy o otázkach, ktoré tvoria predmet úpravy tohto dohovoru, okrem zmlúv na doplnenie jeho ustanovení alebo uľahčenie uplatňovania zásad v ňom obsiahnutých.

(3) Ak si však dve zmluvné strany alebo niekoľko zmluvných strán už dojednalo vzájomné vzťahy v tejto oblasti na základe jednotného zákonodarstva alebo zaviedlo osobitný vlastný systém, alebo tak urobia v budúcnosti, majú právo postupovať podľa týchto úprav bez ohľadu na podmienky tohto dohovoru.

(4) Zmluvné strany, ktoré prestanú používať ustanovenia tohto dohovoru vo svojich vzájomných vzťahoch v týchto otázkach, oznámia túto skutočnosť generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 38

(1) Každá zmluvná strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o prístupe vyhlásiť, že uplatňuje jednu výhradu alebo viac výhrad upravených v prílohe dohovoru.

(2) Každá zmluvná strana môže vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy odvolať celkom alebo v časti výhradu, ktorú urobila podľa predchádzajúceho odseku, a toto odvolanie nadobudne účinnosť dňom doručenia.

(3) Zmluvná strana, ktorá uplatnila výhradu vo vzťahu k niektorému ustanoveniu dohovoru, nemôže žiadať od inej zmluvnej strany, aby sama toto ustanovenie použila, ak však je výhrada čiastočná alebo podmienečná, môže žiadať použitie tohto ustanovenia v rozsahu, v ktorom ho sama prijala.

(4) Každá zmluvná strana môže pri podpise alebo uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o prístupe oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že považuje ratifikáciu, prijatie alebo prístup za okolnosť, ktorá zakladá medzinárodnoprávny záväzok zaviesť do vnútroštátneho právneho poriadku opatrenia na vykonávanie tohto dohovoru.

Článok 39

(1) Dohovor sa uzatvára na dobu neurčitú.

(2) Každá zmluvná strana môže v rozsahu, v ktorom sa jej týka, tento dohovor vypovedať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(3) Výpoveď nadobudne účinnosť šesť mesiacov odo dňa doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 40

Generálny tajomník Rady Európy bude informovať členské štáty Rady Európy a každý štát, ktorý pristúpil k Dohovoru,

a) o každom podpise,

b) o uložení ratifikačnej listiny, listiny o schválení alebo o prístupe,

c) o každom dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 34,

d) o každom oznámení alebo vyhlásení urobenom podľa článku 27 ods. 4, článku 29 ods. 2, článku 37 ods. 3 a článku 38 ods. 4,

e) o každom vyhlásení urobenom podľa ustanovenia článku 36 ods. 2 a 3,

f) o každej výhrade urobenej podľa ustanovenia článku 38 ods. 1,

g) o odvolaní ktorejkoľvek výhrady urobenej podľa ustanovenia článku 38 ods. 2,

h) o každom oznámení urobenom podľa ustanovenia článku 39 a o dátume, keď výpoveď nadobudne účinnosť.

Na dôkaz toho dolu podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 30. novembra 1964 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému štátu, ktorý ho podpísal alebo k nemu pristúpil.

PRÍLOHA

Každá zmluvná strana môže vyhlásiť, že si vyhradzuje právo oznámiť, že

1. neprijíma ustanovenia dohovoru, ktoré sa týkajú výkonu trestov alebo prevzatia ich úplného výkonu,
2. prijíma iba časť týchto ustanovení,
3. neprijíma ustanovenia článku 37 ods. 2.

ZOZNAM ZMLUVNÝCH STRÁN DOHOVORU K 22. OKTÓBRU 2003 A PREHĽAD ICH VÝHRAD A VYHLÁSENÍ

Aktualizovaný zoznam zmluvných strán dohovoru a textov ich výhrad a vyhlásení možno získať na internetovej stránke Rady Európy na adrese http://conventions.coe.int.

Albánsko

a) Dohovor pre Albánsko nadobudol platnosť 18. augusta 2001.

b) Albánsko neuplatnilo k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Belgicko

a) Dohovor pre Belgicko nadobudol platnosť 22. augusta 1975.

b) Belgicko uplatnilo k dohovoru tieto výhrady a vyhlásenie:

„Vláda Belgického kráľovstva vyhlasuje, že prevzatie úplného výkonu sa odmietne, ak osoba, ktorej sa rozhodnutie týka, bola právoplatne odsúdená pre totožný trestný čin príslušnými orgánmi tretieho štátu, a ak je po odsúdení vo výkone tohto trestu, vykonala ho, alebo sa jej výkon trestu odpustil.

Vláda Belgického kráľovstva neprijíma ustanovenia III. časti.

Vzhľadom na osobitný systém platný medzi štátmi Beneluxu vláda Belgického kráľovstva neprijíma ustanovenia čl. 37 ods. 2.

Vláda Belgického kráľovstva vyhlasuje, že ustanovenia II. a IV. časti sa neuplatnia na odsúdenia vyslovené in absentia.“

Bosna a Hercegovina

a) Dohovor pre Bosnu a Hercegovinu nadobudol platnosť 30. marca 1995.

b) Bosna a Hercegovina neuplatnili k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Česká republika

a) Dohovor pre Českú republiku nadobudol platnosť 11. júla 2002.

b) Česká republika uplatnila k dohovoru toto vyhlásenie a výhradu:

„Podľa článku 29 ods. 2 Česká republika vyhlasuje, že bude žiadať, aby sa k žiadostiam a pripojeným listinám pripojili preklady do českého, anglického alebo francúzskeho jazyka.

Podľa článku 38 ods. 1 Česká republika vyhlasuje, že využíva výhradu uvedenú v prvom bode prílohy k dohovoru a neprijíma ustanovenia dohovoru týkajúce sa výkonu trestov (III. časť dohovoru – Výkon trestov) a prevzatia ich úplného výkonu (IV. časť – Odovzdanie do dožiadaného štátu).“

Francúzsko

a) Dohovor pre Francúzsko nadobudol platnosť 22. augusta 1975.

b) Francúzsko uplatnilo k dohovoru túto výhradu:

„Vláda Francúzskej republiky potvrdzuje, že využíva možnosť výhrady podľa článku 38 ods. 1 dohovoru a jeho prílohy, ktorá umožňuje neprijať celú III. časť (Výkon trestov) a IV. časť (Odovzdanie do dožiadaného štátu).“

Holandsko

a) Dohovor pre Holandsko nadobudol platnosť 1. januára 1988.

b) Holandsko uplatnilo k dohovoru tieto výhrady a vyhlásenia:

„Holandské kráľovstvo prijíma dohovor s prílohou pre Holandské kráľovstvo v Európe.

Holandské kráľovstvo vyhlasuje s ohľadom na článok 7 dohovoru, že úplný výkon trestu sa neprevezme, ak osoba, ktorej sa rozhodnutie týka, bola právoplatne odsúdená pre totožný trestný čin príslušnými orgánmi tretieho štátu, a ak je po odsúdení vo výkone tohto trestu, vykonala ho, alebo sa jej výkon trestu odpustil.

Holandské kráľovstvo neprijíma ustanovenia III. časti dohovoru.

Vzhľadom na osobitný systém platný medzi štátmi Beneluxu Holandské kráľovstvo neprijíma ustanovenia čl. 37 ods. 2 dohovoru.

K článku 29 ods. 2 dohovoru: Holandské kráľovstvo vyžaduje preklad každej listiny, ktorá nie je vyhotovená v holandskom, francúzskom, anglickom alebo nemeckom jazyku, do jedného z týchto jazykov.

K článku 7 ods. 2 písm. c) dohovoru: ustanovenia II. a IV. časti dohovoru sa neuplatnia pri odsúdeniach in absentia.“

Chorvátsko

a) Dohovor pre Chorvátsko nadobudol platnosť 15. decembra 1994.

b) Chorvátsko neuplatnilo k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Luxembursko

a) Dohovor pre Luxembursko nadobudol platnosť 23. decembra 1976.

b) Luxembursko uplatnilo k dohovoru tieto výhrady a vyhlásenia:

„Využívajúc možnosť danú v článku 38 ods. 1 dohovoru a v jeho prílohe vláda Luxemburského veľkovojvodstva vyhlasuje, že prevzatie úplného výkonu sa odmietne, ak osoba, ktorej sa rozhodnutie týka, bola právoplatne odsúdená pre totožný trestný čin príslušnými orgánmi tretieho štátu, a ak je po odsúdení vo výkone tohto trestu, vykonala ho, alebo sa jej výkon trestu odpustil (článok 7).

Využívajúc možnosť danú v článku 38 ods. 1 dohovoru a v jeho prílohe vláda Luxemburského veľkovojvodstva neprijíma ustanovenia III. časti.

Využívajúc možnosť danú v článku 38 ods. 1 dohovoru a v jeho prílohe vláda Luxemburského veľkovojvodstva neprijíma ustanovenia článku 37 ods. 2.

Využívajúc možnosť danú v článku 29 ods. 2 dohovoru vláda Luxemburského veľkovojvodstva vyžaduje, aby žiadosti a pripojené písomnosti boli vo francúzskom, nemeckom alebo anglickom jazyku alebo aby sa k nim pripojil preklad do niektorého z týchto jazykov.

Využívajúc možnosť danú v článku 38 ods. 1 dohovoru a v jeho prílohe vláda Luxemburského veľkovojvodstva vyhlasuje, že ustanovenia II. a IV. časti sa neuplatnia na tresty uložené in absentia [článok 7 ods. 2 písm.c)].“

Macedónsko (bývalá juhoslovanská Republika Macedonija)

a) Dohovor pre Macedónsko nadobudol platnosť 1. júla 1994.

b) Macedónsko neuplatnilo k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Portugalsko

a) Dohovor pre Portugalsko nadobudol platnosť 17. februára 1995.

b) Portugalsko neuplatnilo k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Rakúsko

a) Dohovor pre Rakúsko nadobudol platnosť 1. júla 1980.

b) Rakúsko uplatnilo k dohovoru tieto vyhlásenia a výhradu:

„Pri trestných činoch, ktoré sú porušením právnych noriem týkajúcich sa poplatkov, daní, odvodov, monopolov a devíz alebo pravidiel vývozu, dovozu, prevozu alebo obmedzenia tovarov (fiskálne trestné činy), Rakúsko vykoná dohľad len za podmienok uvedených v článku 7 ods. 3.

Bez vplyvu na článok 29 ods. 3 musí sa k žiadostiam a pripojeným listinám, ktoré nie sú vyhotovené v nemeckom, francúzskom alebo anglickom jazyku, pripojiť preklad do jedného z týchto jazykov.

Rakúsko neprijíma ustanovenia tohto dohovoru, ktoré sa týkajú výkonu trestov (III. časť) alebo prevzatia ich úplného výkonu (IV. časť).“

Srbsko a Čierna Hora

a) Dohovor pre Srbsko a Čiernu Horu nadobudol platnosť 29. mája 2001.

b) Srbsko a Čierna Hora neuplatnili k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Slovinsko

a) Dohovor pre Slovinsko nadobudol platnosť 21. januára 1993.

b) Slovinsko neuplatnilo k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

Švédsko

a) Dohovor pre Švédsko nadobudol platnosť 28. mája 1979.

b) Švédsko uplatnilo k dohovoru túto výhradu a tieto vyhlásenia:

„Švédsko neprijíma III. časť dohovoru (Výkon trestov).

Podľa článku 27 ods. 4 žiadosti a iné písomnosti zasiela a prijíma ministerstvo zahraničných vecí.

Švédsko si vyhradzuje právo žiadať, aby sa k žiadostiam a pripojeným písomnostiam, vyhotoveným v inom jazyku ako dánskom, nórskom alebo švédskom, pripojil preklad do švédskeho alebo anglického jazyka (článok 29 ods. 2).

Vo vzťahu medzi Švédskom na jednej strane a Dánskom, Fínskom, Islandom alebo Nórskom na druhej strane sa dohovor uplatní len na spoluprácu, ktorá nie je upravená jednotným zákonodarstvom týchto štátov (článok 37 ods. 3).“

Taliansko

a) Dohovor pre Taliansko nadobudol platnosť 22. augusta 1975.

b) Taliansko uplatnilo k dohovoru túto výhradu a vyhlásenie:

„Talianska vláda, využívajúc článok 38 ods. 1 a prvý bod prílohy vyhlasuje, že Taliansko neprijíma ustanovenia dohovoru o výkone trestov (III. časť) a prevzatí ich úplného výkonu (IV. časť).

Pri podpise a podľa ustanovenia článku 29 ods. 2 dohovoru Talianska vláda vyhlasuje, že si vyhradzuje právo žiadať, aby sa k žiadostiam a pripojeným listinám pripojil preklad do francúzskeho jazyka.“

Ukrajina

a) Dohovor pre Ukrajinu nadobudol platnosť 29. decembra 1995.

b) Ukrajina neuplatnila k dohovoru žiadne výhrady ani vyhlásenia.

K oznámeniu č. 412/2003 Z. z.

EUROPEAN CONVENTION ON THE SUPERVISION OF CONDITIONALLY SENTENCED OR CONDITIONALLY RELEASED OFFENDERS

(Concluded November 30, 1964)

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its members;

Being resolved to take concerted action to combat crime;

Considering that, to this end, they are in duty bound to ensure, in the territory of the other Contracting Parties, either the social rehabilitation of offenders given suspended sentences or released conditionally by their own courts, or the enforcement of the sentence when the prescribed conditions are not fulfilled,

Have agreed as follows:

PART I
BASIC PRINCIPLES

Article 1

1. The Contracting Parties undertake to grant each other in the circumstances set out below the mutual assistance necessary for the social rehabilitation of the offenders referred to in Article 2. This assistance shall take the form of supervision designed to facilitate the good conduct and readaptation to social life of such offenders and to keep a watch on their behaviour with a view, should it become necessary, either to pronouncing sentence on them or to enforcing a sentence already pronounced.

2. The Contracting Parties shall, in the circumstances set out below and in accordance with the following provisions, enforce such detention order or other penalty involving deprivation of liberty as may have been passed on the offender, application of which has been suspended.

Article 2

1. For the purposes of this Convention, the term "offender" shall be taken to mean any person, who, in the territory of one of the Contracting Parties, has:

(a) been found guilty by a court and placed on probation without sentence having been pronounced;

(b) been given a suspended sentence involving deprivation of liberty, or a sentence of which the enforcement has been conditionally suspended, in whole or in part, either at the time of the sentence or subsequently.

2. In subsequent articles, the term "sentence" shall be deemed to include all judicial decisions taken in accordance with sub-paragraphs a and b of paragraph 1 above.

Article 3

The decisions referred to in Article 2 must be final and must have executive force.

Article 4

The offence on which any request under Article 5 is based shall be one punishable under the legislation of both the requesting and the requested State.

Article 5

1. The State which pronounced the sentence may request the State in whose territory the offender establishes his ordinary residence:

(a) to carry out supervision only, in accordance with Part II;

(b) to carry out supervision and if necessary to enforce the sentence, in accordance with Parts II and III;

(c) to assume entire responsibility for applying the sentence, in accordance with the provisions of Part IV.

2. The requested State shall act upon such a request, under the conditions laid down in this Convention.

3. If the requesting State has made one of the requests mentioned in paragraph 1 above, and the requested State deems it preferable, in any particular case, to adopt one of the other courses provided for in that paragraph, the requested State may refuse to accede to such a request, at the same time declaring its willingness to follow another course, which it shall indicate.

Article 6

Supervision, enforcement or complete application of the sentence, as defined in the preceding article, shall be carried out, at the request of the State in which sentence was pronounced, by the State in whose territory the offender establishes his ordinary residence.

Article 7

1. Supervision, enforcement or complete application shall be refused:

(a) if the request is regarded by the requested State as likely to prejudice its sovereignty, security, the fundamentals of its legal system, or other essential interests;

(b) if the request relates to a sentence for an offence which has been judged in final instance in the requested State;

(c) if the act for which sentence has been passed is considered by the requested State as either a political offence or an offence related to a political offence, or as a purely military offence;

(d) if the penalty imposed can no longer be exacted, because of the lapse of time, under the legislation of either the requesting or the requested State;

(e) if the offender has benefited under an amnesty or a pardon in either the requesting or the requested State.

2. Supervision, enforcement or complete application may be refused:

(a) if the competent authorities in the requested State have decided not to take proceedings, or to drop proceedings already begun, in respect of the same act;

(b) if the act for which sentence has been pronounced is also the subject of proceedings in the requested State;

(c) if the sentence to which the request relates was pronounced in absentia;

(d) to the extent that the requested State deems the sentence incompatible with the principles governing the application of its own penal law, in particular, if on account of his age the offender could not have been sentenced in the requested State.

3. In the case of fiscal offences, supervision or enforcement shall be carried out, in accordance with the provisions of this Convention, only if the Contracting Parties have so decided in respect of each such offence or category of offences.

Article 8

The requesting and requested State shall keep each other informed in so far as it is necessary of all circumstances likely to affect measures of supervision or enforcement in the territory of the requested State.

Article 9

The requested State shall inform the requesting State without delay what action is being taken on its request.

In the case of total or partial refusal to comply, it shall communicate its reasons for such refusal.

PART II

SUPERVISION

Article 10

The requesting State shall inform the requested State of the conditions imposed on the offender and of any supervisory measures with which he must comply during his period of probation.

Article 11

1. In complying with a request for supervision, the requested State shall, if necessary, adapt the prescribed supervisory measures in accordance with its own laws.

2. In no case may the supervisory measures applied by the requested State, as regards either their nature or their duration, be more severe than those prescribed by the requesting State.

Article 12

When the requested State agrees to undertake supervision, it shall proceed as follows:

1. It shall inform the requesting State without delay of the answer given to its request.

2. It shall contact the authorities or bodies responsible in its own territory for supervising and assisting offenders.

3. It shall inform the requesting State of all measures taken and their implementation.

Article 13

Should the offender become liable to revocation of the conditional suspension of his sentence referred to in Article 2 either because he has been prosecuted or sentenced for a new offence, or because he has failed to observe the prescribed conditions, the necessary information shall be supplied to the requesting State automatically and without delay by the requested State.

Article 14

When the period of supervision expires, the requested State shall, on application by the requesting State, transmit all necessary information to the latter.

Article 15

The requesting State shall alone be competent to

judge, on the basis of the information and comments supplied by the requested State, whether or not the offender has satisfied the conditions imposed upon him, and, on the basis of such appraisal, to take any further steps provided for by its own legislation.

It shall inform the requested State of its decision.

PART III

ENFORCEMENT OF SENTENCES

Article 16

After revocation of the conditional suspension of the sentence by the requesting State, and on application by that State, the requested State shall be competent to enforce the said sentence.

Article 17

Enforcement in the requested State shall take place in accordance with the law of that State, after verification of the authenticity of the request for enforcement and its compatibility with the terms of this Convention.

Article 18

The requested State shall in due course transmit to the requesting State a document certifying that the sentence has been enforced.

Article 19

The requested State shall, if need be, substitute for the penalty imposed in the requesting State, the penalty or measure provided for by its own legislation for a similar offence. The nature of such penalty or measure shall correspond as closely as possible to that in the sentence to be enforced. It may not exceed the maximum penalty provided for by the legislation of the requested State, nor may it be longer or more rigorous than that imposed by the requesting State.

Article 20

The requesting State may no longer itself take any of the measures of enforcement requested, unless the requested State indicates that it is unwilling or unable to do so.

Article 21

The requested State shall be competent to grant the offender conditional release. The right of pardon may be exercised by either the requesting or the requested State.

PART IV

RELINQUISHMENT TO THE REQUESTED STATE

Article 22

The requesting State shall communicate to the requested State the sentence of which it requests complete application.

Article 23

1. The requested State shall adapt to its own penal legislation the penalty or measure prescribed as if the sentence had been pronounced for the same offence committed in its own territory.

2. The penalty imposed by the requested State may not be more severe than that pronounced in the requesting State.

Article 24

The requested State shall ensure complete application of the sentence thus adapted as if it were a sentence pronounced by its own courts.

Article 25

The acceptance by the requested State of a request in accordance with the present Part IV shall extinguish the right of the requesting State to enforce the sentence.

PART V

COMMON PROVISIONS

Article 26

1. All requests in accordance with Article 5 shall be transmitted in writing. They shall indicate:

(a) the issuing authority;

(b) their purpose;

(c) the identity of the offender and his place of residence in the requested State.

2. Requests for supervision shall be accompanied by the original or a certified transcript of the Court findings containing the reasons which justify the supervision and specifying the measures imposed on the offender. They should also certify the enforceable nature of the sentence and of the supervisory measures to be applied. So far as possible, they shall state the circumstances of the offence giving rise to the sentence of supervision, its time and place and legal destination and, where necessary, the length of the sentence to be enforced. They shall give full details of the nature and duration of the measures of supervision requested, and include a reference to the legal provisions applicable together with necessary information on the character of the offender and his behaviour in the requesting State before and after pronouncement of the supervisory order.

3. Requests for enforcement shall be accompanied by the original, or a certified transcript, of the decision to revoke conditional suspension of the pronouncement or enforcement of sentence and also of the decision imposing the sentence now to be enforced. The enforceable nature of both decisions shall be certified in the manner prescribed by the law of the State in which they were pronounced.

If the judgment to be enforced has replaced an earlier one and does not contain a recital of the facts of the case, a certified copy of the judgment containing such recital shall also be attached.

4. Requests for complete application of the sentence shall be accompanied by the documents mentioned in paragraph 2 above.

Article 27

1. Requests shall be sent by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State and the reply shall be sent through the same channels.

2. Any communications necessary under the terms of this Convention shall be exchanged either through the channels referred to in paragraph 1 of this article, or directly between the authorities of the Contracting Parties.

3. In case of emergency, the communications referred to in paragraph 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

4. Any Contracting Party may, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt new rules in regard to the communications referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

Article 28

If the requested State considers that the information supplied by the requesting State is inadequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the additional information required. It may fix a time-limit for receipt of such information.

Article 29

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article, no translation of requests, or of the supporting documents, or of any other documents relating to the application of this Convention, shall be required.

2. Any Contracting Party may, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that requests and supporting documents should be accompanied by a translation into its own language, or into one of the official languages of the Council of Europe, or into such one of those languages as it shall indicate. The other Contracting Parties may claim reciprocity.

3. This article shall be without prejudice to any provision regarding translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more of the Contracting Parties.

Article 30

Documents transmitted in application of this Convention shall not require authentication.

Article 31

The requested State shall have powers to collect, at the request of the requesting State, the cost of prosecution and trial incurred in that State.

Should it collect such costs, it shall be obliged to refund to the requesting State experts' fees only.

Article 32

Supervision and enforcement costs incurred in the requested State shall not be refunded.

PART VI
FINAL PROVISIONS

Article 33

This Convention shall be without prejudice to police regulations relating to foreigners.

Article 34

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 35

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 36

1. Any Contracting Party may, at the time of

signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 39 of this Convention.

Article 37

1. This Convention shall not affect the undertakings given in any other existing or future international Convention, whether bilateral or multilateral, between two or more of the Contracting Parties, on extradition or any other form of mutual assistance in criminal matters.

2. The Contracting Parties may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

3. Should two or more Contracting Parties, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

Contracting Parties ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 38

1. Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in the annex to this Convention.

2. Any Contracting Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

4. Any Contracting Party may, on signing the present Convention, or on depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, notify the Secretary General of the Council of Europe that it considers ratification, acceptance or accession as entailing an obligation, in international law, to introduce into municipal law measures to implement the said Convention.

Article 39

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 40

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council, and any State that has acceded to this Convention of:

(a) any signature;

(b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;

(c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 34;

(d) any notification or declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 27, of paragraph 2 of Article 29, of paragraph 3 of Article 37 and of paragraph 4 of Article 38;

(e) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 36;

(f) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 38;

(g) the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 38;

(h) any notification received in pursuance of the provisions of Article 39, and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg this 30th day of November 1964, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

ANNEX

Any Contracting Party may declare that it reserves the right to make known:

1. that it does not accept the provisions of the Convention as related to the enforcement of sentences or their complete application;

2. that it accepts only part of these provisions;

3. that it does not accept the provisions of paragraph 2 of Article 37.

413

O Z N Á M E N I E
Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky oznamuje, že podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov bola na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky do 25. septembra 2003 uložená kolektívna zmluva vyššieho stupňa a dodatky ku kolektívnym zmluvám vyššieho stupňa:

1. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 2003 z 8. augusta 2003 pre sekciu technických služieb, biologických služieb a prvovýroby uzavretá medzi Poľnohospodárskym zamestnávateľským zväzom Slovenskej republiky

a

Odborovým zväzom pracovníkov poľnohospodárstva na Slovensku.

2. Dodatok č. 5 z 30. júna 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 2002 – 2004 z 13. marca 2002 uzavretej medzi Odborovým zväzom CHÉMIA Slovenskej republiky a Asociáciou vedúcich zamestnancov chemického a farmaceutického priemyslu Slovenskej republiky

a

Zväzom chemického a farmaceutického priemyslu Slovenskej republiky.

3. Dodatok č. 1 zo 17. júla 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na rok 2003 z 24. februára 2003 pre odvetvie lesného hospodárstva Slovenskej republiky uzavretej medzi Odborovým zväzom pracovníkov drevospracujúceho priemyslu, lesného a vodného hospodárstva

a

Združením zamestnávateľov lesného hospodárstva na Slovensku.

4. Dodatok č. 2 z 29. júla 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 2002 – 2006 z 30. apríla 2002 uzavretej medzi Zväzom celulózo-papierenského priemyslu Slovenskej republiky

a

Odborovým zväzom pracovníkov drevospracujúceho priemyslu, lesného a vodného hospodárstva.

5. Dodatok č. 1 z 31. júla 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na rok 2003 z 20. marca 2003 pre odvetvie drevospracujúceho priemyslu na Slovensku uzavretej medzi Zväzom spracovateľov dreva Slovenskej republiky

a

Odborovým zväzom pracovníkov drevospracujúceho priemyslu, lesného a vodného hospodárstva.

6. Dodatok č. 2 z 3. septembra 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 2002 – 2004 z 30. mája 2002 uzavretej medzi Asociáciou textilného a odevného priemyslu Slovenskej republiky

a

Slovenským odborovým zväzom pracovníkov textilného, odevného a kožiarskeho priemyslu.

7. Dodatok č. 4 z 8. septembra 2003 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 2002 – 2003 z 11. marca 2002 uzavretej medzi Slovenským odborovým zväzom energetikov

a

Zväzom zamestnávateľov energetiky Slovenska.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.